

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 4. januar 2018 i sag nr. BS [redacted] og BS [redacted]

[redacted]
ved mandatar HK Danmark
Weidekampsgade 8
2300 København S
og

[redacted]
ved mandatar HK Danmark
Weidekampsgade 8
2300 København S
mod

[redacted] Kommune
[redacted]
[redacted]

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagerne, der er anlagt den 27. januar 2015, vedrører spørgsmålet om sagsøgere, [redacted] og [redacted] kan kræve erstatning fra sagsøgte, [redacted] Kommune, for psykisk tilskadekomst i forbindelse med, at en kollega blev dræbt og [redacted] og [redacted] efterfølgende konfrontation med gerningsmanden.

[redacted] har nedlagt påstand om, at [redacted] Kommune skal betale 322.300,21 kr. med procesrente fra den 27. januar 2015.

[redacted] har nedlagt påstand om, at [redacted] Kommune skal betale 407.642,20 kr. med procesrente fra den 27. januar 2015.

[redacted] Kommune har påstået frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejeloovens § 218 a, stk. 2.

[redacted] blev [redacted] der var medarbejder ved [redacted] Kommune, dræbt med knivstik af en borger, [redacted] som [redacted] var sagsbehandler for. Knivoverfaldet fandt sted ved parkeringspladsen ved sagsbehandlerens arbejdsplads. [redacted] var også tilknyttet kommunens Job- og Kompetencecenter, der var beliggende et

andet sted end der, hvor knivoverfaldet fandt sted. Efter knivoverfaldet begav [REDACTED] sig hen til Job- og Kompetencecentret, hvor han kort tid efter blev anholdt af politiet. [REDACTED] og [REDACTED] [REDACTED] var ansat ved Job- og Kompetencecentret og befandt sig der, da [REDACTED] [REDACTED] ankom, og det var [REDACTED] der tog imod ham. [REDACTED] blev sygemeldt i en periode fra den 15. marts 2010 på grund af stress og var efterfølgende i perioder sygemeldt af forskellige årsager, herunder på grund af stress, frem til han blev tilkendt førtidspension 1. januar 2012. [REDACTED] blev sygemeldt fra den 1. marts 2010, og hun er i dag ikke i arbejde.

Det fremgår blandt andet af sagsresuméet af 20. april 2010 i politirapporten fra drabssagen, at [REDACTED] og [REDACTED] Politi modtog en anmeldelse via alarmcentralen kl. 08.03 om, at en kvinde var blevet overfaldet i [REDACTED] [REDACTED] ved Jobcentret i [REDACTED]. På stedet var den overfaldne medarbejder ved bevidsthed. Det blev oplyst af en af de tilstedeværende, at medarbejderen, der var blevet overfaldet, skulle have møde med overfaldsmanden samme dag. En af betjentene løb ind i Jobcentret, hvor han fik oplyst, at medarbejderen skulle have møde med [REDACTED]. Samme betjent kørte med i ambulancen og fik under transporten til hospitalet at vide af medarbejderen, at overfaldsmanden godt kunne være [REDACTED]. Ved indbringelsen på hospitalet blev det konstateret, at medarbejderen var blevet udsat for adskillige knivstik.

Det fremgår videre af sagsresuméet, at politiet, da de havde fået bekræftet, at gerningsmanden kunne være [REDACTED] iværksatte en eftersøgning af ham. Med Jobcentrets mellemkomst blev det oplyst, at [REDACTED] [REDACTED] arbejdede på Job- og Kompetencecentret, og der blev rettet henvendelse dertil, men [REDACTED] var ikke mødt på arbejde. Kl. 08:57 blev det meddelt fra Job- og Kompetencecentret, at [REDACTED] netop var mødt. [REDACTED] blev anholdt kl. 09:06.

Af afhøringsrapport af 27. januar 2010 fremgår blandt andet, at [REDACTED] [REDACTED] har forklaret, at [REDACTED] mens hun lå på parkeringspladsen efter overfaldet - oplyste, at overfaldsmanden havde benyttet en sten.

Det fremgår blandt andet af afhøringsrapport af 28. januar 2010, at [REDACTED] [REDACTED] har forklaret, at hun mente, at [REDACTED] på parkeringspladsen sagde, at hun var blevet slået med en sten.

Af afhøringsrapporter af 28. januar og 25. august 2010 fremgår blandt andet, at [REDACTED] har forklaret, at politiet om morgenen havde bedt dem kontakte politiet, hvis de så [REDACTED]. Vidnet så efterfølgende [REDACTED] lige i nærheden af Job- og Kompetencecentret, og hun ringede til sin kollega [REDACTED] hvor [REDACTED] tog telefonen. Ifølge vidnets log i mobiltelefonen var opkaldet foretaget kl. 08:43.

Det fremgår af afhøringsrapport af 28. januar 2010, at [redacted] har forklaret, at hun sad på kontoret, da [redacted] kom ind, og hendes kollega [redacted] udtalte: "Godmorgen [redacted] kommer du først nu". [redacted] fik udleveret en værktøjskasse og gik over på værkstedet. Før [redacted] ankomst havde politiet ringet og bedt dem ringe, når [redacted] mødte. [redacted] ringede derfor til politiet. [redacted] sagde til [redacted] at han ikke selv skulle gå over til [redacted] i værkstedet, men vente på politiets ankomst. [redacted] gik efter [redacted] over i værkstedet, og da vidnet kort efter gik derover, havde politiet anholdt [redacted]. [redacted] beskrev [redacted] som en meget hjælpsom og omsorgsfuld person, der kunne blive meget vred, hvis der blev stillet krav til ham. [redacted] havde fortalt [redacted] at han var sur på [redacted] kollega [redacted] havde beskrevet [redacted] som en tikkende bombe. [redacted] havde tidligere talt med [redacted] for at sige, at [redacted] havde brug for hjælp, hvilket [redacted] var enig i. [redacted] og [redacted] havde efterfølgende et møde med [redacted] og [redacted] havde besluttet, at [redacted] skulle være på Job- og Kompetencecentret, og der skulle ikke stilles krav til ham. Det samme var gældende på sprogskolen, hvor der ikke blev stillet krav til [redacted] om aflevering af opgaver, alt sammen for at undgå, at [redacted] skulle blive sur.

[redacted] har til afhøringsrapport af 28. januar 2010 forklaret, at han deltog i et møde med [redacted] den 9. december 2009. I mødet deltog endvidere sagsbehandler [redacted] og tolk [redacted]. Mødet blev afholdt i anledning af, at politiet havde kontaktet [redacted] sagsbehandler, fordi han havde været involveret i en voldsepisode med en overbo. Da [redacted] blev gjort opmærksom på anledningen til mødet, blev han vild og voldsom. Som mødet skred frem, blev [redacted] mere og mere aggressiv og fik udstående øjne. Da det blev foreslået, at [redacted] skulle til psykologsamtaler, blev han rigtig sur og udtalte, at han ikke fejlede noget. Mødet blev hævet efter ½ time, og [redacted] forlod mødet i vrede. [redacted] skiftede karakter 10 minutter inde i mødet. [redacted] havde aldrig set [redacted] skifte personlighed, som han gjorde den dag.

[redacted] har til afhøringsrapport af 1. februar 2010 forklaret, at han var ansat som integrationsmedarbejder i [redacted] Kommune, og at han deltog i et møde i Jobcentret i december 2009, hvor [redacted] og [redacted] deltog. På mødet meddelte [redacted] at [redacted] skulle holde med at arbejde på sit aktiveringssted. Dette gjorde [redacted] meget vred. [redacted] oplyste, at de havde mulighed for at bevillige nogle psykologtimer, hvis [redacted] havde problemer, men det havde han efter eget udsagn ikke. Mødet varede 1 - 1½ time, og [redacted]

forlod mødet i vrede. Den 21. januar 2010 var [redacted] til et andet mødet, hvor [redacted] også deltog. [redacted] nævnte, at hun skulle have møde med [redacted] næste dag. I den forbindelse sagde [redacted] til [redacted] at hun skulle passe på, for [redacted] var meget vred på hende.

Det fremgår, at [redacted] flygtede fra retspsykiatrisk afdeling den 1. marts 2010.

[redacted] blev sygemeldt den 1. marts 2010. Sygemeldingen blev anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen som en arbejdsulykke.

Det fremgår af journaludskrift af 12. marts 2010 fra Arbejdsmedicinsk Klinik i [redacted] at [redacted] blev henvist af egen læge grundet tiltagende angstsymptomer i forbindelse med [redacted] flugt fra retspsykiatrisk afdeling. Pågældende havde tidligere slået kollega ihjel. Der var desuden store problemer på arbejdspladsen. Det fremgår blandt andet af konklusionen af undersøgelsen, at samtalen afspejlede klare tegn på posttraumatisk belastningsreaktion.

Af erklæring af 11. august 2012 fra speciallæge i psykiatri, overlæge Hans Jørgen Søgaard, fremgår blandt andet af konklusionen, at [redacted] havde været velfungerende og ikke haft tegn på psykiske lidelser forud for traumet, som hun var udsat for i januar 2010. Hun havde gennem længere tid haft professionel og tæt kontakt med drabsmanden. Han havde været hadefuld og udtrykt ønske om hævn overfor [redacted] og andre. Tilstanden blev forstærket i marts 2010, hvor drabsmanden flygtede fra sit opholdssted. [redacted] reagerede med klassiske symptomer på posttraumatisk belastningsreaktion. Der var sket en gradvis bedring i tilstanden, men [redacted] havde fortsat betydelige symptomer, der medførte en betydelig forringelse af hendes livskvalitet. Vurderingen af [redacted] funktionsniveau i forhold til arbejdsmarkedet var vanskelig, men det ville være hensigtsmæssigt, at [redacted] påbegyndte langsom tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Det var dog forventeligt, at [redacted] kunne genvinde et betydeligt funktionsniveau i forhold til arbejdsmarkedet, men inden for et andet arbejdsområde. Overlægen konkluderede afslutningsvist, at [redacted] havde været psykisk rask forud for traumet, og at hendes symptomer udelukkende var følger af traumet.

Ankestyrelsen afgjorde den 15. november 2012, at ulykken den 27. januar 2010, hvor [redacted] fik psykiske symptomer i form af angsttilstand i forbindelse med drabet på en kollega og efterfølgende konfrontation med drabsmanden, var en arbejdsskade.

Retslægerådet har den 29. august 2016 og 8. marts 2017 besvaret spørgsmål om årsagssammenhæng.

Det fremgår blandt andet af Retslægerådets besvarelse af spørgsmål A, at forløbet den 27. januar 2010 og flugten den 1. marts 2010 har været af betydning for udviklingen af [REDACTED] psykiske gener.

Af erklæring af 6. maj 2011 fra speciallæge i psykiatri, overlæge Hans Jørgen Søgaard, vedrørende [REDACTED] fremgår følgende af sammenfatning og konklusion:

" ...

Sammenfatning og konklusion:

[REDACTED] er en 55-årig mand, der er opvokset under stabile sociale forhold. Han har haft en normal barndom. Han har klaret sig godt i skolen, både fagligt og socialt. Efter skolegangen har han uddannet sig som maskinarbejder, og han har arbejdet som sådan, indtil han i 1984 var udsat for en faldulykke. Her pådrog han sig en svær rygskaide, og han forsøgte at komme tilbage til sit normale arbejde uden held. Herefter blev han ansat i [REDACTED] Kommune i projekt, hvor han skulle aktivere kontanthjælpsmodtagere og senere sygedagpengemodtagere under revalidering. Senere kom han igen til at arbejde med kontanthjælpsmodtagere. Han var meget begejstret for arbejdet og engagerede sig meget. Fra 2006 begyndte han at føle sig tiltagende stresset, og han følte at opgaverne var sværere og sværere at overkomme og strukturere. Tilstanden tiltog betydeligt i januar 2010 efter drabet på en kvindelig socialrådgiver kollega. Symptomerne derefter har vist sig som de samme, som tidligere, men bare i forstærket grad. Der kan ikke påpeges nogen specifikke traumer, idet han oplyser, at forholdet til kollegaer og ledelsen altid har været godt. Der har været en øget arbejdsbyrde, men han har ikke flashback symptomer. Symptomerne er i overensstemmelse med **F48.O Neurasteni, Neureasthenia (udbrændthed)**. Der har været symptomer i overensstemmelse med **F32. Depressiv enkelt episode af moderat grad, Depressiementis medio gradu**. Traumat den 7. januar 2010 har forværet tilstanden, men ikke i retning af en posttraumatisk belastningsreaktion. Der er mulighed for, at det depressive islæt kan bedres noget ved at øge Cymbalta til 90 mg eller 120 mg. Imidlertid vurderes der, at det er de neurasteniske symptomer, der er de dominerende, og de vil næppe blive påvirket i væsentlig grad ved øgning af den antidepressive behandling. Der findes ikke nogen samtaleterapeutisk behandling. Tilstanden må således vurderes som stationær uden behandlingsmuligheder. Det er vanskeligt at afgøre præcist hvilket funktionsniveau [REDACTED] har i forhold til arbejdsmarkedet, men det vurderes, at der er et funktionsniveau, som ligger væsentligt under niveauet for fleksjob. Der kan ikke påpeges specifikke traumer fra arbejdet, som har udløst tilstanden.

" ...

[REDACTED] fik bevilliget førtidspension den 1. januar 2012. Ankestyrelsen afgjorde den 15. november 2012, at ulykken den 27. januar 2010, hvor [REDACTED] fik en belastningsreaktion i forbindelse med drabet på en kollega og den efterfølgende anholdelse, var en arbejdsskade.

Retslægerådet har den 22. august 2016 besvaret spørgsmål om årsagssammenhæng.

Det fremgår blandt andet af Retslægerådets besvarelse af spørgsmål A, at [REDACTED] allerede havde gener inden hændelsen den 27. januar 2010, hvorfor det ikke skønnedes, at hændelsen den 27. januar 2010 var den primære årsag til de psykiske gener. [REDACTED] gener i tiden efter den 27. januar 2010 kan henføres til videreudvikling af de eksisterende psykiske gener på baggrund af blandt andet forudgående psykiske påvirkninger i forbindelse med belastninger på arbejdet og til belastninger i forbindelse med, at en kollega blev stukket ned. Såvel tidligere belastninger som belastningen den 27. januar 2010 skønnedes at være af betydning, ligesom andre forhold, herunder private forhold og arvelige dispositioner, kan have været af betydning.

Forklaringer

[REDACTED] har forklaret, at Job- og Kompetencecentret var fordelt på 3 afdelinger. I den afdeling, hun sad i, var de 14 ansatte.

Hun har undervist [REDACTED] i sprog. De blev orienteret om, at praktikken ophørte, og [REDACTED] tidligere praktikvejleder [REDACTED] stoppede, fordi han skulle høre under hendes afdeling. Hun fik at vide, hvorfor praktikken stoppede. Hun og [REDACTED] havde flere telefonsamtaler herom.

Hun og [REDACTED] blev sat på som [REDACTED] jobkonsulent. Hun og [REDACTED] havde én samtale med [REDACTED] i januar 2010. Hun lavede en status sammen med [REDACTED] som skulle gennemgås med [REDACTED] inden han skulle til samtale ved [REDACTED]. Statussen, der var på 2-3 sider, blev sendt til [REDACTED]. Den skulle gemmes i sagsbehandlingssystemet. Statussen blev også skrevet ud. Hun havde telefonisk kontakt med [REDACTED] fordi [REDACTED] havde haft det rigtig svært i en periode. De tænkte, at det bedste var at sende [REDACTED] til psykolog eller til psykiatrisk udredning. [REDACTED] havde også været inddraget i diskussionen herom. [REDACTED] adfærd var meget svingende. Han blev ustabil, og han var let antændelig. Normalt var [REDACTED] sød og hjælpsom overfor de andre, som blev undervist i sprog, men på et tidspunkt begyndte sprogeleverne at hakke på hinanden, og [REDACTED] bed af de andre. I forbindelse med træning ville [REDACTED] ikke varme op og følge et program. Han ville bare træne sine muskler, så de blev større. Han ville heller ikke skifte tøj under træning.

[REDACTED] var utrolig vred på [REDACTED] og dem alle samme. Han var vred på [REDACTED] og på [REDACTED] og på [REDACTED] som også havde ham til motion. Der var snak om, at de ikke måtte være alene med [REDACTED]. De fik at vide af [REDACTED] og [REDACTED] at de ikke måtte stille krav til [REDACTED] om, hvornår han skulle komme og gå. De gennemgik statussen med [REDACTED] den 15. januar 2010. Hun og [REDACTED] sad i et lokale med [REDACTED]. De andre sad udenfor ved et vindue, så de kunne komme til hjælp. Der kom ikke en konklusion ud af det. [REDACTED] blev så sur over, at han skulle være på Job- og Kompetencecentret, at de opfordrede ham til at tale med en psykolog. Mødet

sluttede med, at han rykkede statussen i stykker. Hun kan ikke huske, om [redacted] kom dagen efter.

Den 27. januar 2010 mødte hun ind kl. 07.40, og de holdt som sædvanligt morgenmøde. [redacted] plejede at sige godmorgen. De drøftede uformelt, hvad der skulle ske den pågældende dag. Der var ikke noget særligt på morgenmødet. De gik til deres pladser. [redacted] telefon ringede, hvorefter [redacted] samlede dem alle samme. De fik at vide, at der var sket en ulykke. [redacted] var blevet overfaldet. De fik ikke nærmere at vide om overfaldet. De fik at vide, at man formodede, at det var [redacted] [redacted] var også med til mødet. De fik at vide, at de bare skulle gå ud og forsøge at få dagen til at gå normalt. De øvrige klienter var mødt, og det var meningen, at [redacted] også skulle tjekke ind kl. 8.00, men de var klar over, at [redacted] ikke var mødt.

Hun og [redacted] gik ud til deres pladser og forsøgte at samle sig. Så vidt hun husker, talte [redacted] i telefon igen, hvorefter han kaldte på [redacted] og talte med [redacted] kaldte derefter på hende og [redacted] sagde, at han gerne ville have, at det var hende og [redacted] der tog imod [redacted] for det skulle gerne se så almindeligt ud som muligt. [redacted] fik at vide, at han ikke skulle spille helt. Han fortalte, at der var en formodning om, at [redacted] var blevet stukket ned, og at hun var på vej til sygehuset. Hun ved ikke, hvem [redacted] havde talt med. Hun er næsten sikker på, at han en af gangene sagde, at det var [redacted] De diskuterede ikke [redacted] beslutning med ham. Hun kunne mærke, at hun lige skulle sluge det. Hun havde talt med [redacted] dagen inden, og havde advaret [redacted] mod at være alene med [redacted]

Hun tog telefonen, da [redacted] ringede og sagde, at [redacted] var på vej på cykel. Hun svarede bare ja. [redacted] var optaget af en telefonsamtale. De forsøgte at ringe til politiet, men telefonsamtalen gik ikke igennem. Hun skrev en seddel til [redacted] som afbrød sin telefonsamtale, og [redacted] fik fat på politiet.

Da [redacted] ankom, stod hun i gangen og havde lige talt med [redacted] Hun forsøgte at virke så normal som muligt. Hun reagerede voldsomt på, at man ikke kunne se noget på [redacted] Hun reagerede også voldsomt på det bagefter. Hun sagde "godmorgen" til [redacted] sagde til [redacted] at han da var sen på den. [redacted] svarede ja. [redacted] tog sin værktøjskasse og gik over på værkstedet. [redacted] gik over til [redacted] og hun gik over til de somaliske kvinder på tøjbærkstedet, som er meget bange for politiet. Politiet kom stormende, mens de var på værkstedet. Det var meget voldsomt. Hun kunne fra rummet med de somaliske kvinder se, at politiet smed [redacted] ned og puttede en hvid dragt på ham og satte strips på hænder og fødder. Hun skyndte sig over til kontorerne for at sige, at [redacted] var blevet anholdt. Hun mødte [redacted] og [redacted] på vej igennem med én fra politiet. Hun sagde til [redacted] at de burde lave en fælles samling.

Der gik lang tid, inden de kørte væk med [redacted] Hun stod og skulle over

vejen, og hun fik øjenkontakt med [REDACTED]. Hun fik et meget hadefuldt blik. Hun følte sig truet af det blik.

Hun var meget ansvarsfuld i forhold til sit arbejde, så hun gjorde bare det, som hendes chef [REDACTED] havde bedt hende om. Det blev ikke diskuteret. Hun sagde til [REDACTED] at der var panik blandt borgerne, og at de måtte samle dem i kantinen. Der kom en masse journalister. [REDACTED] sagde, at hun skulle aftale med en i køkkenet, at der skulle varmes boller. Der var 30 borgere den dag, som blev samlet i kantinen, hvor [REDACTED] orienterede dem om situationen. Nogle af de somaliske kvinder, der havde haft [REDACTED] som deres vejleder, blev meget kede af det. Lige efter kl. 10.00, hvor borgerne stadig var i kantinen, samledes personalet, hvor de fik at vide, at det var meget alvorligt med [REDACTED] blev ringet op og fik at vide, at [REDACTED] var afgået ved døden. De holdt et minuts stilhed for [REDACTED] i kantinen.

De var der det meste af dagen. Der var flere borgere, der skulle blive til afhøring, og hun var der for at støtte de borgere, der skulle afhøres. [REDACTED] sagde, at han syntes, at de skulle tage hjem, og hun tog hjem omkring kl. 14.00. [REDACTED] sagde, at de bare skulle ringe og sige, hvis de ikke kom næste dag.

Hun tror, at hun var for stærk for længe. Hun og [REDACTED] var topprofessionelle på dagen. Hun forstår slet ikke, at hun og [REDACTED] bare kunne klare det. Set i bakspejlet skulle døren have været lukket til centret. De vidste ikke, om [REDACTED] kom for at overfalde flere. Hun forstår ikke, at hun ikke sagde til [REDACTED] at han selv kunne tage imod [REDACTED].

Der blev tilbudt psykologhjælp til personalet på [REDACTED] kom dagen efter og sagde, at hvis der var nogen, der havde brug for en psykolog, måtte de endelig sige til. Hun sagde til [REDACTED] at det hele var surrealistisk, så hun havde ikke fattet det endnu.

Hendes notat fra mødet den 15. januar 2010 er retvisende. [REDACTED] hun og [REDACTED] mente ikke, at [REDACTED] skulle være ved dem længere. Hun ved ikke, hvorfor det ikke fremgår af notatet, men det er ikke et egentligt referat. Hun mener ikke, at der står noget andet i den statuserklæring, der blev lavet, end det der står i notatet. Det fremgik af statussen, at de mente, at [REDACTED] skulle udredes. Det var kun [REDACTED] der kunne slette i det sagsbehandlings-system, som statussen blev gemt ind i.

Foreholdt sin forklaring til politirapporten den 28. februar 2010, kan hun ikke huske, om det var politiet, der ringede og sagde, at de skulle ringe, hvis [REDACTED] kom. [REDACTED] sagde, at hun eller [REDACTED] skulle ringe til politiet, hvis [REDACTED] dukkede op.

Hun blev sygemeldt den 1. marts 2010 efter et møde på [REDACTED] hvor hun havde siddet med en somalisk borger, der blev vred. Hun blev henvist af egen

læge til en samtale på Arbejdsmedicinsk Klinik.

I dag er hun stadig sygemeldt. Hun fik det bedre efter den 27. januar 2010, men det blev forværret, da [REDACTED] stak af i marts 2010.

Hun var sagsbehandler for [REDACTED]. Hun havde med [REDACTED] at gøre i relation til sprogundervisning og motion. [REDACTED] havde relationen til [REDACTED] fordi [REDACTED] var tilknyttet cykelværkstedet. Hun var i tæt kontakt med [REDACTED] og talte tit med hende om [REDACTED] og om hvad der skulle ske med ham. Da [REDACTED] flygtede i marts 2010, ringede hun til [REDACTED] og sagde, at hun var bange. Hun havde flere gange inden da sagt til [REDACTED] at hun var bange for [REDACTED].

[REDACTED] har forklaret, at han ikke havde haft med [REDACTED] at gøre, før [REDACTED] kom i praktik ved dem. Han havde kontakt med [REDACTED] hver dag. Han havde også hørt om, at [REDACTED] var taget fra den tidligere praktik på grund af vold mod overboen.

Han og [REDACTED] arbejdede sammen om [REDACTED]. Han og [REDACTED] lavede en status, som de gennemgik med [REDACTED]. Status handlede om, hvordan forløbet var gået ved dem, og hvad der var bedst for [REDACTED] nemlig at han fik psykologhjælp. [REDACTED] blev vred, rev statusrapporten i stykker og gik.

[REDACTED] kom de næste par dage. Dagen inden drabet virkede [REDACTED] rastløs, og han tog en snak med [REDACTED]. Han sagde til [REDACTED] at han kunne mærke, at der var noget i vejen. [REDACTED] sagde, at han var blevet krænket af sin sagsbehandler, og han var meget vred. Han sagde, at [REDACTED] skulle komme til ham, hvis der var noget. [REDACTED] sagde, at han var den første, han ville gå til.

De havde to værksteder, et med tøjsortering og et cykelværksted. Efter morgenmødet den 27. januar 2010 blev de kaldt ned igen, hvor [REDACTED] fortalte, at han havde fået at vide, at [REDACTED] var blevet overfaldet, og at det højst sandsynligt var [REDACTED]. De skulle afvente og ville blive orienteret senere. [REDACTED] kom kort tid efter og kaldte på [REDACTED] og ham. Han og [REDACTED] fik at vide, at de skulle tage imod [REDACTED] og at de ikke skulle spille helte. Han agerede bare i situationen. [REDACTED] fik at vide af [REDACTED] at [REDACTED] var på vej. [REDACTED] forsøgte uden held at ringe til politiet. [REDACTED] lagde en seddel over til ham, og han fik fat på politiet på 114.

Da [REDACTED] ankom, sagde han til [REDACTED] at han da var sent på den, og at han kunne tage sin værktøjskasse og gå på værkstedet. Han sagde til [REDACTED] at han ville komme over på værkstedet. Han gik over til værkstedet og fik en anden borger ud. De borgere, der var på tøjværkstedet, fik de over i kantinen. Han mødte politiet i gården og fortalte politiet, hvor [REDACTED] var. Der var 10 - 15 politibetjente.

Han kan tiltræde [REDACTED] forklaring om det efterfølgende forløb. Han tog hjem til fyraften, men blev kaldt tilbage for at hjælpe politiet med at

kigge ting igennem for at lede efter knivene. Han blev tilbudt psykologhjælp dagen efter. Han sagde nej tak. På det tidspunkt havde han det ikke skidt. Han var vant til at takle mange situationer. Inden episoden fungerede han godt. Han havde f.eks. ikke mareridt. Han har haft rygproblemer siden 1982. Han ved ikke, hvad der menes med, at det var gået ned ad bakke for ham i et par år før.

Han var sikkerhedsrepræsentant. Han mener ikke, at han så notatet efter gennemgang af statussen med [REDACTED]

[REDACTED] blev foreholdt sin forklaring til afhøringsrapport af 27. januar 2010, kl. 9.33, bilag D, side 253, 1. afsnit, hvoraf fremgår, at han var blevet kontaktet af vagtcentralen, da han er leder af projektgården, og at han blev bedt om at kontakte vagtcentralen, hvis mistænkte dukkede op.

[REDACTED] har hertil forklaret, at han ikke havde talt med politiet, inden han selv ringede 114. Det var deres chef, der gav den besked, og ikke politiet. Han spurgte ikke [REDACTED] hvad han skulle gøre, når [REDACTED] kom. [REDACTED] kom og bad dem modtage [REDACTED] når han kom. Han tilbød det ikke selv. [REDACTED] sagde dagen inden overfaldet ikke noget om, at han ville være voldelig overfor [REDACTED]

[REDACTED] har efter afgivelse af vidneforklaringerne supplerende forklaret, at det ikke er rigtigt, at han tilbød at gå over og tage imod [REDACTED]. Han har tænkt over det, og det, han husker nu, er, at [REDACTED] spurgte, om det ikke ville være en god idé, at det var ham, der tog imod [REDACTED]. Han husker ikke, at de andre var til stede. Han fastholder, at [REDACTED] sagde til ham og [REDACTED] at de skulle tage imod [REDACTED]

[REDACTED] har forklaret, at han var arbejdsmarkedskonsulent for [REDACTED]. Han stoppede [REDACTED] praktikforløb. Han deltog i et møde med [REDACTED] og en tolk. Budskabet under mødet var, at de ville have [REDACTED] i behandling, fordi han havde overfaldet overboen. De syntes, det var bedre, at han kom i et praktikforløb, og at han kom i behandling. Dem, der havde forstand på det, mente, at [REDACTED] led af skizofreni. [REDACTED] blev meget vred og råbte og skreg. Det endte med, at [REDACTED] forlod mødet. Han var med til en snak med [REDACTED] et par dage efter, hvor [REDACTED] kom og skældte vidnet ud.

Han var ansat ved [REDACTED] Kommune som jobkonsulent i ca. 10 måneder i 2010. Det med skizofreni var der nogen på jobcentret, der nævnte. Der var ingen af dem, der havde kompetencen til kunne stille en diagnose.

[REDACTED] har forklaret, at han var beskæftigelseschef i [REDACTED] Kommune i 2010 ved Job- og Kompetencecentret [REDACTED]. Der var mellem 130 – 170 mennesker tilknyttet [REDACTED]. De havde også nogle sociale aktiviteter. Det er en gård med 4 længer. Projektlederne sad sammen i to kontorer, der var slået sammen. Cykelværkstedet lå 30 meter fra

kontorerne. Hvis man kom der fast, mødte man direkte ind på cykelværkstedet. Så vidt han husker, havde han ikke hørt om [redacted] før den 27. januar 2010. Han havde ikke hørt, at der var én, der var farlig. Borgerne bliver ofte vrede, hvis de er blevet trukket i ydelse. Det var ikke reglen, at man ikke blev trukket i ydelser, hvis man ikke overholdt de krav, der blev stillet.

På det tidspunkt havde de kategoriseret borgerne i kategori 1 - 5. Kategori 1 og 2 var dem, der var tættest på arbejdsmarkedet. I kategori 5 var man længst fra arbejdsmarkedet, og det var måske relevant med psykologisk behandling.

Som han husker det, hørte han første gang om [redacted] den 27. oktober 2010 om morgenen. Han tror ikke, at han var til morgenmødet kl. 07.45, for han var ved at forberede nogle ansættelsessamtaler, der skulle afholdes. Han fik en opringning fra [redacted] der fortalte, at [redacted] var blevet overfaldet i gården ved jobcentret. Som regel ringer de til de andre kontorer i sådan et tilfælde. Han kan ikke huske, om der var en formodning om, hvem gerningsmanden var i første eller anden samtale. Under første samtale fik han ikke at vide, hvor alvorligt det var. Han fik senere at vide, at man troede, at det var [redacted] der havde gjort det, og at han havde overfaldet [redacted] med en sten. Som han husker det, var det igen [redacted] der ringede.

De gik på projektlederkontoret og talte om, hvad de skulle gøre, hvis det var [redacted] og [redacted] var til stede. [redacted] var der vist i periferien. De talte om, hvad situationen kunne være, hvis [redacted] kom ud til dem. [redacted] gav udtryk for, at han havde et godt forhold til [redacted] og at han sagtens kunne håndtere ham. De diskuterede, hvordan de skulle gøre det. De blev enige om, at [redacted] skulle tage en gruppe somaliske kvinder og tage dem med over i hallen. [redacted] tilbød at gå over i cykelværkstedet, men [redacted] sagde, at det var en dårlig idé, for [redacted] kendte ikke [redacted] men det gjorde [redacted]. Det blev aftalen. De vidste ikke, om [redacted] ville komme. Han kan ikke huske, om de havde fået at vide, at de skulle kontakte vagtcentralen. De opfattede ikke situationen som farlig. Hvis de havde gjort det, ville de have bedt politiet komme. [redacted] var på vej til en opfølgning ved en borger og så [redacted] komme. Man skal igennem tøjværkstedet, inden man kommer til cykelværkstedet. [redacted] skulle tage de somaliske kvinder med i køkkenet, og [redacted] gik i cykelværkstedet.

Ved opringningen fra jobcentret fik han at vide, at [redacted] var tilknyttet dem. Da han fik at vide, at det var tilfældet, spurgte han hvem, der havde med [redacted] at gøre. [redacted] slog vist hans navn op.

Han sad på et kontor, som ligger en etage over projektledernes kontor, hvor [redacted] havde ringet til. Der var en medarbejder på projektlederkontoret. Han hørte ikke om, at [redacted] var kommet, før [redacted] var blevet anholdt.

Han tror ikke, at der var andre end [redacted] og [redacted] i cykelværkstedet. Han

mener, at [redacted] var i køkkenet med nogle somaliske kvinder. Han mener, at der var aftalen, at [redacted] skulle tage kvinderne med i køkkenet uanset, om [redacted] kom eller ej.

Efter at [redacted] var blevet anholdt, fik de at vide, at [redacted] havde brugt et stikvåben. Da de fik at vide, at [redacted] var død, samledes de i personalestuen. Der blev bagefter talt om, at [redacted] var farlig. Han husker ikke, om det blev sagt før. [redacted] sagde, at det var bedst, at han gik i cykelværkstedet, for han havde et godt tag på [redacted]. De har haft trusler om vold [redacted] men aldrig vold. Der er en nultolerancepolitik overfor vold.

Han tror, det ville være umuligt at spærre området af. Der var borgere over det hele, som kom og gik. De troede ikke, at det var en farlig situation. De er før blevet ringet op fra f.eks. jobcentret, som har fortalt om en situation, hvor en borger har kastet med noget.

[redacted] stak af fra sygehuset i [redacted] i marts 2010, og [redacted] ringede til ham, fordi hun var bange, og han kørte hjem til hende. Han kan ikke huske at have hørt, at [redacted] var blevet truet af [redacted]. Han kan slet ikke huske, at der var en direkte kontakt mellem [redacted] og [redacted]. Han kunne se, at [redacted] hjalp [redacted] med at lave rapporter. [redacted] var meget påvirket af det hele, efter [redacted] var blevet slået ihjel.

Han mener, at han ville få det at vide, hvis en borger var farlig. Foreholdt [redacted] forklaring til politirapporten den 28. januar 2010 om, at vidnet og [redacted] havde besluttet, at [redacted] ikke skulle presses til noget, forklarede han, at han vil mene, at det var hans teamleder [redacted] [redacted] der tog en sådan beslutning, men så ville han være informeret. Han har kun meget sjældent oplevet episoder med vold, måske en gang hvert andet år. Hvis [redacted] har stået i køkkenet, ville hun ikke se [redacted] når han kom.

[redacted] har forklaret, at hun var chef på jobcentret, men hun var ikke [redacted] chef. Hun var sikkerhedschef, og det var derfor, hun blev inddraget, da [redacted] var stukket ned. Hun var mødt ind på arbejde, da der kom en løbende og sagde, at en var blevet overfaldet på p-pladsen. Hun kom ud til p-pladsen 2-3 minutter efter, det var sket. Politiet kom samtidig. [redacted] sagde, at gerningsmanden var en, som hun havde en aftale med samme dag, men [redacted] kunne ikke huske navnet på vedkommende. De var ikke klar over, hvor alvorligt det var med [redacted]. De lagde [redacted] madpakke i køleskabet til, når hun kom igen. Nogle af hendes medarbejdere sagde umiddelbart efter overfaldet, at [redacted] havde sagt: "Han slog mig med en sten". Hun ringede til [redacted] dels fordi han skulle orienteres, dels fordi [redacted] var tilknyttet projektgården. Hun kan ikke huske, om hun ringede mere end én gang til [redacted]. Hun mener at huske, at politiet sagde, at de ville køre hjem på [redacted] adresse.

Hun og [redacted] talte om, at [redacted] måske kom ud på projektgården, men det var højst usandsynligt. Hun talte med [redacted] flere gange efterhånden, som de fik flere oplysninger.

Første gang de hørte, at det ikke bare var en sten, var da en kollega ringede fra ambulancen og sagde, at det var mere alvorligt. [redacted] ringede til [redacted] som med det samme gav beskeden videre til de andre. Hun tror, at klokken var mellem 8.45 og 9.00. De havde vældig travlt, for det er et stort hus, og alle skulle informeres. Der blev sendt mange mails rundt.

Hvis hun til politiet har sagt, at [redacted] var trukket i kontanthjælp, må hun have læst i det i journalen.

[redacted] kunne godt have nogle oplysninger om [redacted] som ikke stod i journalen, for [redacted] var kollega med [redacted]. Vidnet var bekendt med journalsystemet. Man kan ikke rette eller slette i journalsystemet. Man kan slette via IT-afdelingen, men det vil efterlade et spor.

Hun er først for nylig blevet informeret om denne retssag. Hun arbejder ikke ved [redacted] Kommune mere.

[redacted] har forklaret, at hun var ansat på Job- og Kompetencecentret, hvor hun havde været siden 2003. Hun var teamleder og stod for den faglige udvikling indenfor forskellige områder. Hun vidste, hvem [redacted] var inden den 27. januar 2010. Hun opfattede ikke [redacted] som sindssyg. Hun mødte nok omkring kl. 7.40 den 27. januar 2010. De holdt møde kl. 7.40, inden borgerne begyndte at komme kl. 8.00.

Hun sad med ansættelsessamtaler på [redacted] kontor. Der kom en besked om, at der vist var en, der var blevet overfaldet ved [redacted]. Hun tror, at det var [redacted] der kom og sagde det til hende. Hun opfattede det som, at en var blevet skubbet. Hun opfattede det ikke som noget særlig alvorligt. På et tidspunkt fik de at vide, at det måske var [redacted] der var gerningsmanden. På et tidspunkt hørte hun, at der måske var brugt en sten. Jobsamtalerne blev aflyst. [redacted] og hun selv stod på projektlederkontoret. [redacted] var der noget af tiden. Hun mener, at [redacted] var kørt. De talte om, at det måske var [redacted] der var gerningsmand. De talte om, hvad de skulle gøre, hvis [redacted] dukkede op. Som hun husker det, virkede det usandsynligt, at [redacted] ville dukke op, hvis han havde gjort noget mod nogen. [redacted] var tilknyttet cykelværkstedet, som [redacted] var leder af. [redacted] tilbød at gå derover. Hun mener, at [redacted] også tilbød at gå derover. Diskussionen mellem [redacted] og [redacted] gik på, at [redacted] kendte [redacted]. [redacted] ringede og sagde, at [redacted] var på vej. Hun mener, at [redacted] skulle gå over i kantinen med en gruppe somaliske kvinder. Hun mener at huske, at [redacted] gik i kantinen med de somaliske kvinder. Hun mener at kunne huske, at [redacted] satte sin cykel i cykelskuret og gik over mod cykelværkstedet. Politiet kom efter kort tid. Det gik ikke ret mange minutter.

Hun havde talt med [redacted] om, at [redacted] var blevet vred over, at hans praktik var stoppet. Hun kan ikke huske noget om, at der havde været en samtale mellem [redacted] og [redacted]. Hun husker heller ikke, om der har været snak om, at [redacted] skulle have psykologhjælp. Hun blev kontaktet om, at hun skulle vidne i maj 2017.

[redacted] har forklaret, at hun var og er rådgiver ved jobcentret i [redacted] Kommune. [redacted] var hendes teamleder. Hun var sagsbehandler for [redacted] fra oktober 2008. [redacted] var i forskellige praktikker og gik på sprogskole. [redacted] afsluttede sprogskolen i løbet af kort tid. Nogle praktikker gik godt og andre mindre godt. Når det gik mindre godt, skyldtes det misforståelser og manglende forståelse for det danske arbejdsmarked. [redacted] efterspurgte rigtig meget et arbejde, så han kunne tjene nogle penge. [redacted] kom i praktik i en hi-fi forretning. Det var [redacted] glad for, og praktikstedet var glad for [redacted].

Inden januar 2010 var de blevet kontaktet af politiet, fordi [redacted] eventuelt havde været involveret i en voldsepisode med sin overbo. Politiet spurgte, hvordan [redacted] var, og hun svarede, at der ikke var noget specielt. Politiet sagde, at der var en voldssag, og at det var påstand mod påstand. Hun talte med [redacted]. [redacted] blev indkaldt til et møde. [redacted] var færdig med sprogskolen, og han skulle have en ny sagsbehandler, for hun var på vej på barsel. [redacted] skulle have at vide, at praktikken stoppede på grund af episoden med overboen. Hun var højgravid, og hun tror, at [redacted] skulle med til samtalen, fordi vidnet følte sig utryg. Hun var ikke bange for, at [redacted] blev vred. Hun vidste bare, at [redacted] var meget glad for sit praktiksted, og det var en svær besked. Under mødet førte [redacted] ordet. [redacted] blev vred. Han var ikke truende.

[redacted] skulle derefter aktiveres på [redacted]. Hun havde ikke nogen fornemmelse af, at han var voldelig. Hun husker ikke, om der blev talt om, at [redacted] skulle have psykologbistand. Det er ikke unormalt at stoppe en praktik, hvis der er en mistanke om vold som i [redacted] tilfælde. Foreholdt at hun til politiet har forklaret om psykologhjælp, kan hun ikke huske det.

[redacted] har forklaret, at han gennem næsten 30 år har været formand for sprogcentret. [redacted] var elev. Der var nogle episoder, hvor [redacted] mente, at nogle kvindelige lærere havde gjort tilnærmelser. Han har ikke haft tanken om en "sindssyge" diagnose. [redacted] fortolkede og reagerede på nogle signaler fra nogle ansatte. Det er helt sædvanligt, at de må støtte folk i at fortolke adfærd i en anden kultur. Det er helt sædvanligt, at folk tilknyttet sprogcentret har psykiske problemer. De holder øje med, om der er tale om en ekstraordinær tilstand.

[redacted] har forklaret, at hun var projektleder eller arbejdsmarkeds-konsulent ved [redacted] ved [redacted] Kommune i 2010. Hun var ikke

på arbejde den 27. januar 2010. De havde fået at vide, at [redacted] ikke skulle presses. Hvis [redacted] f.eks. gerne ville hjem, var det i orden. Der var nogen, som havde lov til dette. [redacted] var med til juleafslutning i december 2009. [redacted] sad lige så stille. Hun har ikke set [redacted] vred eller truende. Hun ved, at [redacted] havde truet en i sin opgang eller været voldelig. Det var ikke hendes indtryk, at [redacted] var sindssyg eller farlig. Det var ikke unormalt, at en borger ikke skulle presses.

[redacted] har forklaret, at han var tilknyttet Job- og Kompetencecentret i 2010. Han blev ansat i 2005. Hans primære opgave var at tale med folk. Han vidste godt, hvem [redacted] var. Han har aldrig talt med [redacted]. Som han husker det, var der ikke snak om, at der var noget usædvanligt ved [redacted]. Han mødte på arbejde lidt over kl. 7.00 den 27. januar 2010. Han skulle være med til nogle ansættelsessamtaler. De sad på [redacted] kontor, og [redacted] fik en opringning fra jobcentret. [redacted] orienterede dem om, at [redacted] var blevet overfaldet og muligvis slået og skubbet. Han mener ikke, at de mødtes med de andre ansatte. De talte lidt om det, og så kom der en melding til om, at det måske var [redacted] der var gerningsmand, og at han kunne være på vej ud til dem. De afbrød mødet, og han, [redacted] og [redacted] gik ned på projektlederkontoret. Han kan ikke huske, om [redacted] var på projektlederkontoret, men [redacted] var der. De stod ved vidnets bord. De talte om, at kvinderne i tøjsorteringen skulle i køkkenet. De talte om, at [redacted] skulle over i cykelværkstedet for at se, om [redacted] var kommet. Han tilbød at gå derover, for han var i god form. [redacted] sagde, at det ville være unaturligt, for vidnet havde ikke noget med [redacted] at gøre. Han mener, at [redacted] foreslog, at hun hentede kvinderne i tøjsorteringen og tog dem med i køkkenet. Han kan ikke sige med garanti, om det først var senere, at det blev aftalt, at kvinderne skulle tages ud af tøjsorteringen, men han husker det som om, at det var med det samme. Han tilbød at gå med [redacted] men det var ikke nødvendigt. [redacted] ville godt kunne gå i cykelværkstedet uden at gå gennem tøjsorteringen. Han mener, at der var en af deres kollegaer, der ringede og sagde, at [redacted] var på vej. Vidnet gik op på [redacted] kontor for at fortsætte jobsamtalerne. Han synes at kunne huske, at [redacted] kom gående. Så vidt han husker, var det først senere, at de aflyste jobsamtalerne, for det var først senere, at det gik op for dem, hvor alvorligt det var.

Han havde ikke indtryk af, at [redacted] havde talt med politiet. De var ikke i tvivl om, hvad de skulle gøre, hvis [redacted] kom. De skulle over og observere, om han var der, og så have gode miner til slet spil.

Han synes, at han kan huske, at [redacted] har fortalt, at [redacted] var utilfreds med, at et praktikophold var sluttet. Han kendte ikke noget til, at det involverede [redacted]. Han bekendt havde [redacted] ikke nogen relation til [redacted].

Hvis man slog op i det daværende journalsystem, ville man kunne se hvilke medarbejdere, der var tilknyttet personen. Han mener, at [redacted] havde nogle

udfordringer omkring brugen af it. [REDACTED] fik derfor vist nok hjælp til journalføringen af [REDACTED]. Der var et yderligere sagsbehandlings-system - Fremmødedatabasen – som man kunne slå op i for at se, hvem der var sagsbehandler. Når der står, at der er udarbejdet status i "Kaptia", vil det være gemt i Kaptia. Han havde superbrugerrettigheder i Kaptia. Man kan ikke fjerne noget fra journalen. Man kan flytte notaterne over i nogle interne dokumenter, som der ikke er aktindsigt til. Det kan man gøre, uden det kan ses. Hvis man lavede en søgning på [REDACTED] cpr-nummer, ville notatet komme frem.

[REDACTED] har forklaret, at han i 2010 var chef for kontanthjælp og integration ved [REDACTED] Kommune. Han var chef for [REDACTED] Job- og Kompetencecentret på [REDACTED] varetog de praktiske opgaver. Det var hans afdeling, der skulle forholde sig til, om det skulle indstilles til ydelseskantoret, at en borger skulle trækkes i ydelse.

Han tror, at han hørte om [REDACTED] umiddelbart efter, at hans praktik blev stoppet. Han hørte, at [REDACTED] var vred på [REDACTED]. De havde fået at vide af politiet, at der havde været klammeri med en nabo i opgangen, og i den forbindelse stoppede de praktikken. Når han til politiet har oplyst, at han fornemmede, at [REDACTED] var speciel, havde det noget at gøre med, at [REDACTED] blev ved med at holde fast i, at han skulle tilbage til praktikken. Når han har nævnt mentalundersøgelse overfor politiet, har det nok været i sammenhæng med, at politiet har nævnt mentalundersøgelse.

Han blev på et tidspunkt ringet op af [REDACTED]. Han havde ikke en ubehagelig fornemmelse under samtalen. Han havde en fornemmelse af, at det var en mand, der ville klage over, at han var taget af sin praktik. Han spurgte [REDACTED] om det var i orden, at der gik 14 dage, før han kunne give [REDACTED] et svar, og det havde [REDACTED] ingen problemer med. Når han til politiet har forklaret, at [REDACTED] virkede "kold", men ikke truende, må det være hans indtryk fra telefonsamtalen. Under telefonsamtalen gik han ikke ind i den konkrete sag, men der blev aftalt et møde.

De har haft den praksis, at hvis de var utrygge ved en samtale, rekvirerede de politiet eller et privat vagtværn. Han var ikke utryg ved den samtale, han skulle have med [REDACTED] den 27. januar 2010. Det er heller ikke hans indtryk, at [REDACTED] var utryg. De havde heller ikke garderet sig i ekspeditionen i forhold til samtalen.

Den 27. januar 2010 mødte han ind nogle minutter før [REDACTED]. Der kom nogen og fortalte, at der var sket et overfald på parkeringspladsen. Han vidste med det samme, at det var noget, han skulle involveres i. Han havde ansvar for de 60 – 80 mennesker, der var på arbejdspladsen. Han kan ikke huske, hvornår [REDACTED] kom ind i billedet. [REDACTED] tog sig af de ydre linjer, og han tog sig af de indre linjer. Han tror, at [REDACTED] fortalte, at hun havde set i journalen, at [REDACTED] skulle have møde med [REDACTED] samme dag.

Han fik i første omgang at vide, at [redacted] var blevet overfaldet med en sten. Efter 1 -2 timer fik han at vide af [redacted] der var med i ambulancen, at det var værre, men det var først senere, at de fik at vide, at der havde været en kniv involveret. [redacted] ringede én gang fra ambulancen og sagde, at der var meget blod. De troede, at [redacted] kom tilbage, og de lagde [redacted] madpakke i køleskabet. Han havde ikke kontakt med [redacted]

De havde besøg af Arbejdstilsynet 2 dage efter. De fik meget ros af Arbejdstilsynet over den måde, de havde håndteret situationen på. HK har også rost dem, og de får stadig ros.

Som han husker det, stoppede [redacted] i sprogskolen, fordi han var så langt i forløbet, at han skulle stoppe. Det er en individuel vurdering, om en praktik stopper, hvis der er en anmeldelse mod en praktikant. I dette tilfælde var det et lille praktiksted, og det førte til, at de vurderede, at det lille praktiksted ikke skulle stå alene med det, hvis der var problemer med [redacted] Det må også have indgået i overvejelserne, at [redacted] ikke kunne få ansættelse i detailhandlen, hvis han fik en dom. Det er ikke usædvanligt, at borgere bliver vrede eller kede af det, når de modtager nogle beslutninger.

Parternes synspunkter

[redacted] har til støtte for sin påstand i sit påstandsdokument gjort gældende:

" ...

Vedrørende ansvarsgrundlag:

Sagsøgte har handlet bebrejdellesværdigt derved, at sagsøgte, efter at have fået kendskab til at sagsbehandler [redacted] var blevet overfaldet og havde begrundet mistanke om, hvem overfaldsmanden var, overlod til sagsøger og dennes kolleger at tage imod den formodede overfaldsmand, og herunder tage imod den formodede overfaldsmand på almindelig måde og dernæst kontakte politiet, fremfor at overlade til politiet at træffe foranstaltninger herom.

Dette har især relevans, fordi drabsmanden, også forud for drabet på sagsøgers kollega den 27. januar 2010 om morgenen, var kendt for at kunne blive "meget vred og ... aggressiv", og at han ca. en måned før hændelsen den 27. januar 2010 var blevet anmeldt til politiet for et voldeligt overfald og havde fået bragt sin praktik til ophør, jf. herunder blandt andet notater i den som bilag K fremlagte journal og forklaringer til politirapporten, jf. herunder den formodede drabsmands egen forklaring (bilag D, side 14-15; side 49; side 61-62).

Det gøres gældende,

at sagsøgte, uanset de tidsmæssige omstændigheder fra overfaldet blev begået og frem, burde have overladt til politiet at træffe foranstaltninger til, hvorledes pågribelsen af den formodede gerningsmand skulle ske og ikke overlade til sagsøger eller dennes kolleger at forestå egentlige politimæssige opgaver.

Vedrørende årsagssammenhæng:

Det gøres gældende,

- at denne adfærd har været årsag eller medvirkende årsag til sagsøgers sygeperiode og efterfølgende psykiske gener, hvilket understøttes af Retslægerådets udtalelser og tillige det forhold, at skaderne er anerkendt som arbejdsskader efter Arbejdsskadesikringsloven;
- at Retslægerådet udtrykkeligt i svaret på spørgsmål 5 har udtalt, at **"Et forhold som det beskrevne kan være en medvirkende faktor i udvikling af sagsøgers psykiske gener"**, og i svaret på spørgsmål 6 har angivet at **"Retslægerådet antager, at de anførte omstændigheder i betydelig grad har påvirket sagsøger, ..."**, og at der ikke heroverfor fra sagsøgte side eller på anden vis er godtgjort omstændigheder, der skulle tale for, at sagsøger havde pådraget sig tilsvarende sygeperiode og/eller tilsvarende psykiske gener, hvis ikke den bebrejdellesværdige handling var indtruffet.

..."

[redacted] erstatningspåstand fremkommer således:

Godtgørelse svie og smerte	71.500,00 kr.
Tabs arbejdsfortjeneste	261.026,82 kr.
I alt	<u>332.526,82 kr.</u>

[redacted] har til støtte for sin påstand i sit påstandsdokument gjort gældende:

"...

Vedrørende ansvarsgrundlag:

Sagsøgte har handlet bebrejdellesværdigt derved, at sagsøgte, efter at have fået kendskab til at sagsbehandler [redacted] var blevet overfaldet og havde begrundet mistanke om, hvem overfaldsmanden var, overlod til sagsøger og dennes kolleger at tage imod den formodede overfaldsmand, og herunder tage imod den formodede overfaldsmand på almindelig måde og dernæst kontakte politiet, fremfor at overlade til politiet at træffe foranstaltninger herom.

Dette har især relevans, fordi drabsmanden, også forud for drabet på sagsøgers kollega den 27. januar 2010 om morgenen, var kendt for at kunne blive **"meget vred og ... aggressiv"**, og at han ca. en måned før hændelsen den 27. januar 2010 var blevet anmeldt til politiet for et voldeligt overfald og havde fået bragt sin praktik til ophør, jf. herunder blandt andet notater i den som bilag K fremlagte journal og forklaringer til politirapporten, jf. herunder den formodede drabsmands egen forklaring (bilag D, side 14-15; side 49; side 61-62).

Det gøres gældende,

- at sagsøgte, uanset de tidsmæssige omstændigheder fra overfaldet

blev begået og frem, burde have overladt til politiet at træffe foranstaltninger til, hvorledes pågribelsen af den formodede gerningsmand skulle ske og ikke overlade til sagsøger eller dennes kolleger at forestå egentlige politimæssige opgaver.

Vedrørende årsagssammenhæng:

Det gøres gældende,

- at denne adfærd har været årsag eller medvirkende årsag til sagsøgers sygeperiode og efterfølgende psykiske gener, hvilket understøttes af Retslægerådets udtalelser og tillige det forhold, at skaderne er anerkendt som arbejdsskader efter Arbejdsskadesikringsloven;
- at Retslægerådet udtrykkeligt i svaret på spørgsmål 5 har udtalt, at **"Et forhold som det beskrevne kan være en medvirkende faktor i udvikling af sagsøgers psykiske gener"**, og i svaret på spørgsmål 6 har angivet at **"Retslægerådet antager, at de anførte omstændigheder i betydelig grad har påvirket sagsøger, ..."**, og at der ikke heroverfor fra sagsøgtes side eller på anden vis er godtgjort omstændigheder, der skulle tale for, at sagsøger havde pådraget sig tilsvarende sygeperiode og/eller tilsvarende psykiske gener, hvis ikke den bebrejdellesværdige handling var indtruffet.

..."

██████████ erstatningskrav fremkommer således:

Godtgørelse svie og smerte	71.500,00 kr.
Differencekrav erhvervsevnetabserstatning	289.528,20 kr.
Tabt arbejdsfortjeneste	46.614,00 kr.
I alt	<u>407.642,20 kr.</u>

██████████ Kommune har til støtte for sin påstand i sagen vedrørende ██████████ i sit påstandsdokument gjort følgende gældende:

"...

Det bestrides, at der er holdepunkter for at fastslå, at den sagsøgte kommune eller kommunens personel skulle have udvist fejl eller forsømmelser med relation til den ulykkelige hændelse, der indtraf den 27. januar 2010, hvor en af kommunens medarbejdere blev dræbt af en borger.

Begivenhedsforløbet den pågældende morgen fra gerningstidspunktet kl. 8.03 og frem til politiets ankomst på Jobcentret kl. 9.03 er ikke ganske afklaret. Sagsøger har valgt først at søge en retlig afklaring af begivenhedsforløbet efter mere end 5 år, hvilket har forskertset mulighederne for en fuld forsvarlig afklaring af begivenhedsforløbet, herunder de uoverensstemmelser, der foreligger i det skriftlige

materiale. Det gøres gældende, at det sene sagsanlæg må skærpe kravene til sagsøgers bevisbyrde for, at kommunen eller kommunens personel skulle have handlet uforsvarligt.

Efter de foreliggende oplysninger har der ikke været grundlag for mistanke om, at den borger, der begik drabet, ville udvise voldelig adfærd over for Jobcentrets personale, og der var således ikke før hændelsen indikation for at iværksætte ekstraordinære tiltag over for borgeren, heller ikke selvom han havde udvist vrede over for den medarbejder, han senere overfaldt.

Der var således ikke i hans adfærd indikation for, at han ville udøve vold mod personalet. Der foreligger heller ikke notater om forhold, der kunne give en sådan mistanke. På det senest forudgående møde, borgeren havde med sagsøger og dennes kollega, [REDACTED] den 15. januar 2010, oplyste han, at han havde haft en svær periode, og det anføres, at han kunne virke fjern og flakkende i blikket, men der var ikke indikation for, at han skulle være mentalt forstyrret, således at han udgjorde en fare for sagsbehandlerne.

Det bestrides, at der er noget at bebrejde kommunen eller dennes personale med relation til de tiltag og beslutninger, der blev gennemført i den ganske korte periode, der gik fra det tidspunkt, hvor man fik mistanke om, hvem voldsmanden var, og frem til hans anholdelse ganske kort tid efter.

Det bemærkes, at heller ikke politiet vurderede, at der var behov for særlige politimæssige foranstaltninger i forhold til Job og Kompetencecenter [REDACTED]

Det bestrides, at der er grundlag for at kritisere kommunens reaktion på de sporadiske oplysninger, der indgik i det ganske korte tidsrum, der gik fra mistanke til anholdelsen.

Det bemærkes i tilslutning hertil, at der først længe efter anholdelsen indgik oplysning om, hvor alvorligt overfaldet havde været, og det bestrides, at der i situationen havde været indikation for eller tidsmæssig mulighed for at iværksætte andre tiltag såsom evakuering, afspærring eller lignende.

Det bestrides, at sagsøger på noget tidspunkt har befundet sig i en situation, der måtte kunne karakteriseres som farlig for dennes person, og med det kendskab, sagsøger havde i tiden umiddelbart op til politiets ankomst, har situationen ikke afvejet væsentligt fra, hvad personel i forvaltninger, som den i sagen omhandlede, må være forberedt på.

Sagsøgte havde med henvisning til voldsrisiko mv. truffet sædvanlige og forsvarlige foranstaltninger, og Arbejdstilsynets efterfølgende tilsynsbesøg gav ikke anledning til kritik af forløbet, jf. besøgsrapport af 29. januar 2010.

Sagsøgte har noteret sig, at sagsøger ikke længere gør gældende, at sagsøger kan bebrejdes borgerens flugtforsøg den 1. marts 2010 og kommunens forholdsregler i den anledning.

Til støtte for frifindelsespåstanden gøres det subsidiært gældende, at

sagsøger ikke har opfyldt sin tabsbegrænsningspligt ved ikke at anmelde den påståede skade efter lov om erstatning fra Staten til ofre for forbrydelser, jf. lovens § 1, stk. 1, 1. pkt., der - årsagssammenhængen forudsat - utvivlsomt ville dække sagsøgers eventuelle tab. Det gøres mere subsidært gældende, at sagsøger ikke har godtgjort, at hun som følge af de påståede forhold er blevet påført en psykisk skade, hvortil bemærkes, at Arbejdsskade-styrelsens anerkendelse heraf alene er baseret på sagsøgers egen redegørelse for forløbet, ligesom styrelsen har anvendt præsumptionsreglen i arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2.

Efter en samlet vurdering af Retslægerådets besvarelse af 8. marts 2016 må det lægges til grund, at det forløb, kommunen kritiseres for, isoleret set ikke har haft nævneværdig betydning for udviklingen af sagsøgers antagelig forbigående psykiske gener.

Det bemærkes, at sagsøgers sygdomsmeddelinger falder sammen med borgerens flugtforsøg, og det er efter journalen fra Arbejdsmedicinsk Klinik, Regionshospitalet i Herning, denne episode, der trigger sagsøgers psykiske gener opstået på baggrund af en generel arbejdsmæssig belastning

..."

██████████ Kommune har til støtte for sin påstand i sagen vedrørende ██████████ sit påstandsdokument gjort følgende gældende:

"...

Det bestrides, at der er holdepunkter for at fastslå, at den sagsøgte kommune eller kommunens personel skulle have udvist fejl eller forsømmelser med relation til den ulykkelige hændelse, der indtraf den 27. januar 2010, hvor én af kommunens medarbejdere blev dræbt af en borger.

Begivenhedsforløbet den pågældende morgen fra gerningstidspunktet kl. 8.03 og frem til politiets ankomst på Jobcentret kl. 9.03 er ikke ganske afklaret. Sagsøger har valgt først at søge en retlig afklaring af begivenhedsforløbet efter mere end 5 år, hvilket har forskertset mulighederne for en fuld forsvarlig afklaring af begivenhedsforløbet, herunder de uover-ensstemmelser, der foreligger i det skriftlige materiale. Det gøres gældende, at det sene sagsanlæg må skærpe kravene til sagsøgers bevisbyrde for, at kommunen eller kommunens personel skulle have handlet uforsvarligt.

Efter de foreliggende oplysninger har der ikke været grundlag for mistanke om, at den borger, der begik drabet, ville udvise voldelig adfærd over for Jobcentrets personale, og der var således ikke før hændelsen indikation for at iværksætte ekstraordinære tiltag over for borgeren, heller ikke selvom han havde udvist vrede over for den medarbejder, han senere overfaldt.

Der var således ikke i hans adfærd indikation for, at han ville udøve vold mod personalet. Der foreligger heller ikke notater om forhold, der kunne give en sådan mistanke. På det senest foregående møde, borgeren havde med sagsøger og dennes kollega, ██████████ den 15. januar 2010, oplyste han, at han havde haft en svær periode, og

det anføres, at han kunne virke fjern og flakkende i blikket, men der var ikke indikation for, at han skulle være mentalt forstyrret, således at han udgjorde en fare for sagsbehandlerne.

Det bestrides, at der er noget at bebrejde kommunen eller dennes personale med relation til de tiltag og beslutninger, der blev gennemført i den ganske korte periode, der gik fra det tidspunktet, hvor man fik mistanke om, hvem voldsmanden var, og frem til hans anholdelse ganske kort tid efter.

Det bemærkes, at heller ikke politiet vurderede, at der var behov for særlige politimæssige foranstaltninger i forhold til Job og Kompetencecenter [REDACTED]

Det bestrides, at der er grundlag for at kritisere kommunens reaktion på de sporadiske oplysninger, der indgik i det ganske korte tidsrum, der gik fra mistanke til anholdelsen.

Det bemærkes i tilslutning hertil, at der først længe efter anholdelsen indgik oplysning om, hvor alvorligt overfaldet havde været, og det bestrides, at der i situationen havde været indikation for eller tidsmæssig mulighed for at iværksætte andre tiltag såsom evakuering, afspærring eller lignende.

Det bestrides, at sagsøger på noget tidspunkt har befundet sig i en situation, der måtte kunne karakteriseres som farlig for dennes person, og med det kendskab, sagsøger havde i tiden umiddelbart op til politiets ankomst, har situationen ikke afvejet væsentligt fra, hvad personel i forvaltninger, som den i sagen omhandlede, må være forberedt på.

Sagsøgte havde med henvisning til voldsrisiko mv. truffet sædvanlige og forsvarlige foranstaltninger, og Arbejdstilsynets efterfølgende tilsynsbesøg gav ikke anledning til at kritik af forløbet, jf. besøgsrapport af 29. januar 2010.

Til støtte for frifindelsespåstanden gøres det subsidiært gældende, at sagsøger ikke har opfyldt sin tabsbegrænsningspligt ved ikke at anmelde den påståede skade efter lov om erstatning fra Staten til ofre for forbrydelser, jf. lovens § 1, stk. 1, 1. og 2. pkt., der - årsagssammenhængen forudsat - ville dække sagsøgers eventuelle tab.

Det gøres mere subsidiært gældende, at sagsøger ikke har godtgjort, at han som følge af de påståede forhold er blevet påført en psykisk skade eller en forværring af sagsøgers forudbestående psykiske gener, hvortil bemærkes, at Arbejdsskadestyrelsens anerkendelse heraf alene er baseret på sagsøgers egen redegørelse for forløbet, ligesom styrelsen har anvendt præsumptionsreglen i arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2.

Det må i overensstemmelse med Retslægerådets besvarelse af parternes spørgsmål af 22. august 2016 lægges til grund, at sagsøgers psykiske gener må henføres til en videreudvikling af eksisterende gener, herunder belastninger i forbindelse med drabet på kollegaen, og der er ikke holdepunkter for at fastslå, at kommunens håndtering af den akut opståede situation ved siden af borgerens handling har haft nævneværdig betydning, og den har ikke været udløsende årsag til forværringen af de psykiske gener.

I det omfang det måtte blive lagt til grund, at forløbet har haft en vis indflydelse på udviklingen af sagsøgers psykiske gener, gøres det gældende, at en sådan følge er upåregnelig og inadækvat og derfor ikke omfattet af en eventuel erstatningspligt.
 ..."

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter [redacted] og [redacted] forklaringer til politirapporten lægger retten til grund, at det var politiet, der havde sagt, at Job- og Kompetencecentret skulle kontakte politiet, hvis [redacted] kom. Retten lægger samtidig til grund, at politiet ikke havde givet særlige anvisninger på, hvordan situationen skulle håndteres.

Efter vidneforklaringerne fra [redacted] og [redacted] lægger retten desuden til grund, at det blev drøftet mellem de nævnte vidner og [redacted] samt eventuelt [redacted] hvordan situationen skulle håndteres, hvis [redacted] mødte op ved Job- og Kompetencecentret. Aftalen blev, at det var [redacted] der skulle tage imod [redacted] da det ville virke mest naturligt.

Det fremgår samtidig af forklaringerne fra de nævnte vidner og af vidneforklaringen fra [redacted] sammenholdt med sagsresuméet i politirapporten, at det først var efter anholdelsen, at det stod klart, at [redacted] var blevet stukket med kniv, og at det endnu senere fremgik, at [redacted] var afgået ved døden.

Om den forudgående viden om [redacted] psykiske tilstand kan det efter bevisførelsen lægges til grund, at [redacted] i midten af december 2009 var blevet vred på [redacted] over, at hans praktikophold var blevet afbrudt, fordi han blev efterforsket i forbindelse med et voldsforhold. Det fremgår desuden, at [redacted] blev tilbudt psykologbistand. Det er ikke bevist, at der forelå oplysninger om, at [redacted] var farlig.

Retten finder på den baggrund ikke, at kommunen havde anledning til at håndtere situationen anderledes ved f.eks. at aflåse Job- og Kompetencecentret, eller lade en anden end [redacted] modtage [redacted]. Retten finder herefter ikke, at kommunen med den viden, der var tilgængelig i den konkrete situation, burde have handlet anderledes end gjort.

Retten finder herefter ikke, at [redacted] Kommune har handlet ansvars-pådragende overfor [redacted] eller [redacted]. Kommune frifindes derfor.

Sagsomkostninger

[redacted] og [redacted] skal hver betale 50.138 kr. i sagsomkostninger til [redacted] Kommune. Heraf udgør 2 x 138 kr. kommunens udgifter til vidneførsel. Resten af beløbene udgør passende beløb til dækning af udgiften til advokat (inkl. moms). Ved fastsættelsen af sagsomkostningerne er der lagt vægt på sagsgenstandenes størrelse og sagernes karakter og omfang. Der er taget hensyn til, at sagerne har været forelagt Retslægerådet, og at der under foreberedelsen har været en problemstilling vedrørende edition. Der er desuden taget hensyn til, at sagerne er ført sammen, og at bevisførelsen i vidt omfang har været den samme i de to sager. Der er endelig taget hensyn til, at hovedforhandlingen strakte sig over to dage.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte [redacted] Kommune frifindes.

HK som mandatar for [redacted] skal betale 50.138 kr. i sagsomkostninger til [redacted] Kommune.

HK som mandatar for [redacted] skal betale 50.138 kr. i sagsomkostninger til [redacted] Kommune.

Sagsomkostningerne, der skal betales inden 14 dage, forrentes efter rentelovens § 8 a.

Dot Buchtrup

/mbla/hm

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Holstebro, den 4. januar 2018.

Heidi Refslund-Nørgaard, kontorfuldmægtig